

AZ OROSHÁZI EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG INGYENES LAPJA

Orsházi HARANGSZÓ

JUBILEUMI KÜLÖNSZÁM

25 éves az orosházi evangélikus iskola · 2021. május 29.

KÖSZÖNTŐ

Gyülekezetünk 27 éve folyamatosan megjelenő Harangszó újságjának különszámát tartja kezében a kedves olvasó. Az orosházi evangélikus iskola egyházi fenntartásúvá válásának 25. évfordulója alkalmából készítettük el ezt a lapszámot, amely bepillantást enged az elmúlt negyedszázad eseményeibe, amelyek az orosházi evangélikus oktatás rendszerváltás utáni történetének fontos, kiemelkedő, vagy éppen teljesen hétköznapi momentumait jelentik.

Nincs olyan lapszám, amely ne foglalkozna több oldalon keresztül oktatási intézményünkkel. Ez a tény pedig egyértelmű jelzés arra nézve, hogy gyülekezetünk életével szorosan egybekapcsolódik iskolánk. Fontosnak tartjuk, hogy gyülekezetünk tagsága és a tőlünk távolabb élő, de orosházi kötődésüket nem felejtők – akik ezen a csatornán követik életünk eseményeit – tudják, érezzék, hogy az egyházi oktatás újraindításával vállalt felelősségünknek folyamatosan igyekszünk a tőlünk telhető legteljesebb módon eleget tenni.

Evangélikus, keresztény értékrend meghatározottságban tanítani, nevelni olyan minőséget jelent, amely nem elsősorban szakmai kérdés. Jelent persze azt is, hiszen az oktató-, nevelőmunkában résztvevőknek adott talentumok kamatoztatása nem pusztán precizitást, alapos felkészülést, lelkiismeretes tanítást jelent, hanem belső indítást is, amely a lehető legtöbbet szeretné kihozni abból, ami ehhez a hivatáshoz adatott.

Ugyanakkor a keresztény tanítás, nevelés folyamatában

a felnövekvő generációk ráébresztése önmagukra, az őket meghatározó közösségekre, az őket körülvevő világra olyan ember-, világ- és istenképet alakít ki tanítványainkban, amely lépésről lépésre közelít ahhoz az értékrendhez, amelynek megélése, továbbvitele az istenképpű ember méltóságát, nagyszerűségét, értelmét bontakoztatja ki bennük, és teszi őket harmonikus, boldog felnőttekké.

Gyülekezeti fenntartású oktatási intézményt létrehozni, jól működtetni, küldetését évtizedeken keresztül meg-

őrizni egészséges büszkeséggel tölti el a fenntartó egyházközség és intézmény vezetését, tagságát, diákjait és családjaikat. De ami ennél is fontosabb, az annak az öröme, hogy az istengyermekség boldogságát, ajándékát hirdető küldetésünk olyan lehetőséggel, színnel egészül ki, ami egy igen fontos és meghatározó korban és közegben, az iskolás korban és az iskola kö-

zegében tudja ezt a küldetést napról napra megélni, elvinni a ránk bízottakhoz: diákjainkhoz és családjaikhoz.

Ennek az örömmel vállalt küldetésnek a jó ízével, fáradtságait, nehézségeit mindannyiszor feledtető áldásaival ajánlom mindannyiuk szeretetébe ezt a néhány kis részletből álló mozaikot, amely hiszem, hogy megsejtet valamit abból a szolgálatból, amit közösségünk egésze a magáénak érezve végez amióta óvodánk és iskolánk van: szóval, tettel, tanítással, felelősséggel, imádsággal.

ÖRDÖG ENDRE
igazgatólelkész

Egyházi nevelés evangélikus óvodánkban

„Kedves Szülők! 1990. december 10-én,
17 órától megbeszélést tartunk
az óvodai hitoktatás lehetőségéről,
Győri Gábor lelkész részvételével.
Minden érdeklődőt szeretettel várunk!”

A fenti meghívóval új korszak kezdődött óvodánk életében. 1991. szeptember 1-jén 47 kisgyermek egyházi kiscsoportban kezdte a tanévet. 1993. szeptember 1-jén pedig már 150 apró gyermek tette meg ugyanazt.

E rövid tájékoztató történeti visszatekintés is egyben. Óvodánkban 6 csoportban, 3 korcsoportban foglalkozunk a gyermekekkel.

1994. január 1-jétől óvodánk egyházi tulajdonú, jelenleg önkormányzati fenntartású intézmény.

Pedagógiai munkánk alapja a korszerűsített óvodai nevelési program, melynek kiemelt elemeként szerveződik óvodánkban az egyházi lelki nevelés.

A gyermekek személyiségfejlesztését a lelki neveléssel tesszük teljessé. A bibliai történetek segítségével, azok feldolgozásával óvodásaink gazdagabb információkat kapnak az őket körülvevő világról. A keresztyén tanítás 2000 éves üzenete életkoruk szintjén jut el a gyermekekhez. E nevelésnek szerves része a keresztyén alapokon álló erkölcsi nevelés. Ugyanakkor az óvodai hitélet érzelmi életük kiteljesedését is jelenti. Óvodásaink hazaviszik azt a bibliai üzenetet, mely segítséget adhat a szülőknek gyermekeik neveléséhez.

Evangélikus szellemben nevelünk, de ez ökumenikus nyitottságú. Programunkat nemcsak városi, területi bemutatókon ismertettük, hanem – továbbképzés keretében is – az 1992-ben Orosházán rendezett Országos Óvónői Találkozón, a szarvasi Óvónőképző Főiskolán két évben, az Evangélikus Teológiai Akadémián is, segítséget adva az óvodai egyházi nevelés szervezéséhez az érdeklődő hitoktatóknak.

Örömünkre nemcsak az óvodai életben, hanem a családokéban is érzékelhető egy lassú értékrendváltás. Az anyagiak helyett a szeretettel teli egymás felé fordulás kezd fontossá válni. Óvodánkban a nevelők hivatástudata, gyermekszerepe meghatározó a nevelés során. Lelkészünk az óvónők munkáját segítve nemcsak a hitélet megalapozója, hanem a családgondozás aktív részese is. Az a keresztyén alapokon álló értékközvetítés, melyet e programban próbálunk megvalósítani, a gyermekek számára segítséget nyújt egy későbbi döntéshez, hogy majd tudatosan vállalják a keresztyén életformát. Mindennapjainkban élő reménység a következő ige: „Az Úr pedig irányítsa szíveteket az Isten szeretetére és a Krisztus állhatatosságára.” [2Tessz 3,5]

RÉVÉSZNÉ TÓTH ERZSÉBET
óvodavezető

Orosházi Harangszó, 1994/1. szám

Egyházi általános iskola

Orosházán a 18. század végéig csak evangélikus népiskolák működtek igen kiváló, hivatásukat szerető tanítók vezetésével.

Az államosítás során először 4. sz. iskola néven tömörítették a volt evangélikus elemi iskolákat. Az 1951-es átszámolás óta viseljük a 2. számú iskola nevet. A rendszerváltozás előtt (az akkori elvárásoknak megfelelően) a Kulich Gyula nevet vette fel, amit jó pár évvel ezelőtt visszaadtunk. Az iskola a jelenlegi helyére 1952-ben költözött, a volt evangélikus gimnázium épületébe. 1958-ban merült fel először az új iskola építésének terve. 1967. június 18-án rakták le a lebontott gimnáziumi épület helyén az új, 16 tantermes általános iskola alapkövét. Tervezője Városovics Péter volt.

1969 őszén kezdődött meg az új iskola-épület berendezése, amelynek alapterülete 2900 m². Az épület kicsinek bizonyult, így volt olyan időszak, hogy váltakozó tanítás folyt. A főépület mellett még tagiskolákban (Katona utca, Táncsics utca, Dózsa György utca) is helyeztünk el osztályokat.

Iskolánk specialitása hosszú időn keresztül az orosz nyelvi és a testneveléstagozat volt. Ezt váltotta fel a német nyelv rendkívüli tantárgyként történő tanítása már harmadik osztálytól.

A német nyelvet most is emelt órászámban tanítjuk. Az orosz nyelvtanárokat átképzése az angol nyelv oktatását is lehetővé tette iskolánkban.

Az egyházi általános iskola beindításának gondolatát először Musztafa Szulimánné vetette fel. Az evangélikus egyház támogatásával körvonalazódtak az elképzelések, és sikerült a terveket megvalósítani.

Az 1991/92-es tanévben megüresedő igazgatói állásra az önkormányzat képviselő-testülete Jantos Istvánné pályázatát fogadta el, akit egyházunk is támogatott.

1992 szeptemberétől ökumenikus nyitottságú egyházi tagozatos osztályokat indítottunk. Jelenleg két első és két második osztályunk van 92 tanulóval. A többiek a megkezdett úton haladva folytatják általános iskolai tanulmányaikat.

1994-től az iskola épülete visszakerült az

evangélikus egyház tulajdonába. Reményeink szerint iskolánk (régí tradícióját folytatva) 1996-tól egyházi fenntartásúvá válik.

Az egyházi osztályok tagozatvezetője Musztafa Szulimánné, aki kidolgozta a tagozaton folyó nevelő-oktató munka hitbeli, erkölcsi alapjait. Az első osztálytól kezdve a belülről átélt erkölcsiség kifejlesztésére töreksenek. A tagozat kötelességének tartja a tehetség optimális terhelését, a gyengéket felzárkóztatását és a közepesen haladóknak is megkeresni a nem középszerűt. A másóság, a másként gondolkodás, más felekezetekhez tartozás ezekben az osztályokban természetesen adódott. Ennek elfogadására és a felebaráti szeretet gyakorlására az egyházi nevelés ideális. Az új generációnak meg kell tanítani a szeretetadás és -elfogadás művészetét mint a tisztelt sajátos töltését. Ezen belül az agapét, a feltétel nélküli szeretetet, amely nem értékelve szeret és nem használ ki senkit; ezt szeretnénk megismertetni és elfogadtatni a gyermekekkel, így készítve fel őket az embertársaikkal való együttélésre.

A hittanórák az órarendbe épülnek, a gyermekek felkezetüknek megfelelő hitoktatásban részesülnek. Az így szerzett bibliai ismereteket felhasználjuk az egyes tantárgyi követelmények teljesítése során.

A szorgalmi idő reggel 8 órától délután 4 óráig tart. A gyerekek minden feladatot elvégeznek az iskolában, nem visznek haza házi feladatot.

Az evangélikus egyház segítségével sikerült elérni, hogy gyermekeink a legkorszerűbb oktatástechnikai eszközökkel felszerelt, otthonosan berendezett tanteremben tanulhatnak. Pintér János esperes úr és Győri Gábor igazgatólelkész úr minden lehetséges támogatást biztosít a tagozat számára. A távolabbi fejlesztések, elképzelések megvalósítására garancia az egyházi tagozat

számára létesített alapítvány és a számunkra juttatott adományok.

Az iskola arculatát öt szempont határozza meg:

1. Határozott hitbeli és erkölcsi nevelés.
2. Zsolnai-féle „Nyelvi, irodalmi és kommunikációs program”.
3. Kiemelt szintű nyelvtanítás (angol és német).
4. Esztétikai, művészi nevelés (különös tekintettel az egyházi művészetre).
5. Mindennapos testnevelés („Egészséged testben, lélekedben” program).

Pedagógiai nevelési rendszerünkben a tananyag és a feldolgozás módszerei időtálló értékekre épülnek. A gyermekek ízlését,

értékkitevelését úgy szeretnénk formálni, hogy az hamarosan megnyilvánuljon magatartásukban, beszédstílusukban, kötődéseikben családjuk, hazájuk javára.

A gyermekek hitbeli megerősödését segítik a hittanórák, az ott szerzett ismeretek gyakorlása egyéb foglalkozásokon, a felekezetüknek megfelelő templomokban az istentiszteleteken való részvétel. Szívesen látogatják a vasárnap 9 órakor kezdődő gyermekistentiszteletet és a havonta tartott családi alkalmat is.

Egy most kialakulóban lévő iskolát próbáltunk röviden bemutatni, mely még a régi gyökerekbe kapaszkodik, de mégis egy új színfoltként jelent meg a városi oktatás-nevelés ügyében.

Orosházi Harangszó, 1994/1. szám

Élet az evangélikus iskolában

Reméljük, sokan emlékeznek még 1996. augusztus 31-ére, amikor a zsúfolásig megtelt templomban sor került a négy évig tagozatosként működő evangélikus iskola felszentelésére. E tanévnyitón a pedagógusok esküjükkel tanúsították: „Esküszöm az élő Istenre, hogy a reám bízott gyermekek tudását gondosan gyarapítom és lelki életüket Isten igéjével építem.”

Káposzta Lajos püspökhelyettes úr ünnepi beszédben szólt a keresztyén szellemségről. Sok Luther-kabátos lelkész emelte áldásra kezét egy-egy igével, az ősi Confirmával. Gyülekezetek küldték üdvözlőlevelet, egykor Orosházán tanító tanárok kívánták áldást, hivatalos képviselőik fejezték ki örömeiket. Zengett a tanulók hálaadó éneke, zengett a szívük: „Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!”

Az ünnep után elkezdődtek a hétköznapiak, de nálunk valahogy minden nap ünnep. Mindig történik valami lelki, szellemi vagy tárgyi esemény! Felkerül az iskolára az új jelvény: középpontban a keresztes! Büszkén, megtisztelve hordják felnőttek és gyermekek a kicsinyített mását. Máskor vendégek jönnek, meghatott lelkészek a püspök úr vezetésével. Szorgos szülők felépítik a biztonságosabb kerékpártárolót. Majd pedagógusok látogatják az iskolát, figyelve, mennyiben mások az itteni gyerekek. Nem mások, csak előttük a kérdés nap mint nap: „És mit szól hozzá Jézus?”

Hétfő reggel áhitattal kezdődik a mun-

ka két: felnőtteknek, majd gyermekeknek tartanak a lelkészek igemagyarázatot. És zeng az ének: „Veled végzett jó munkára áldást ad az Úr...” A hét többi napján 3/4 8-tól 8-ig a nevelők olvasnak a gyermekekkel bibliai történeteket, és tanítják a liturgia énekeit. A tanításban legfőbb törekvésünk a talentumokkal való gazdálkodás megértése. Keményen kell dolgozni, iskolánk nyelvi tagozatos (angol, német), s kötelez bennünket az egyházi iskolák hagyományosan magas színvonala. Igény merült fel, hogy a tanulók ennek az iskolának a falai között, keresztyén szellemben folytathassák tanulmányaikat, így beindul a hatosztá-

lyos gimnázium. Az egyházi iskola nem csupán színfolt az oktatásügy sokszínű palettáján. Az is. Azonban úgy érezzük, hogy minden város méltóságát, társadalmi presztízsét is növeli, ha egyházi iskolája van.

Mi, e körhöz tartozó lelkészek, nevelők, szülők, gyermekek, kérjük az egyház Urát, legyen iskolánk méltó a nemes hagyományokhoz, ragaszkodjon a kegyelem evangéliumához, maradjon az első szeretetben az Úr Jézus által.

MUSZTAFÁNE HORVÁTH GYÖRGYI

Orosházi Harangszó, 1996/5. szám

Az első evangélikus iskolai évfolyam (1995)

Kisgimnazisták és általános iskolások

Az elmúlt év szeptemberében az egykori orosházi Evangélikus Gimnázium 60 évvel korábbi indulására emlékeztünk. A mostani szeptember is ünneppel kezdődik: az Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnázium 1998. szeptember 1-jén indítja első hatosztályos gimnáziumi osztályát.

A gimnáziumi oktatás feltételeinek megteremtésén évek óta sokan fáradoztak. Mindez Isten segítségével, az evangélikus egyházközség és a Magyarországi Evangélikus Egyház anyagi támogatásával sikerült. Ősszel már 23 diák kisgimnazistaként tanulhat tovább. Kezdetben nem lesz számukra nagy és lényeges változás. Éppen ez az egyik előnye annak, hogy nem kell iskolát váltaniuk, mert a régi, jól ismert környezetben, tanárokkal és társakkal folytathat-

ják tanulmányaikat, s juthatnak el az érettségi vizsgáig. Nincs törés, folytatódik az, amit 1992-ben elkezdtek: evangélikus iskolában tanulnak még hat évig.

Színvonalas és igényes nevelő-oktató munkával szeretnénk őket főiskolai és egyetemi továbbtanulásra felkészíteni. Mit kell tenniük a gyerekeknek ahhoz, hogy a távolabbi cél valóra váljon? Azt, amit eddig is: kitartó szorgalommal, szüntelen tanulással, képességeik fejlesztésével gazdálkodniuk Istentől kapott talentumaikkal. Ebben a munkában osztályfőnökként én fogom irányítani, vezetni őket. Örömmel vállaltam el az osztályfőnöki megbízatást, amelyet ajándéknak tekintek. Olyan ajándéknak, amit magas szintű és szeretetteljes munkával igyekszem meghálálni.

Hogy honnan meríthetünk erőt? Szól-

jon nekünk is az a biztatás, amit Dávid mond fiának, Salamonnak: „*Légy erős, légy bátor és cselekedj! Ne félj, és ne rettegj, mert az ÚRisten, az én Istenem veled van, nem hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezed az ÚR háza szolgálatához szükséges valamennyi munkát.*” [1Krán 28,20]

Induljunk ezzel az ígérettel az új tanévben valamennyien: nevelők, szülők, gyerekek! Munkánkhoz adjon Isten erőt, kitartást és hűséget!

Várunk mindenkit, aki velünk együtt szeretne örülni és Istennek hálát adni áldásaiért 1998. szeptember 6-án, a tanévnyitó istentiszteleten.

FEHÉR BORBÁLA

Orosházi Harangszó, 1998/3. szám

Bajor óvodamodell Orosházán

1996. október–2000. április. E két dátum között egy teljesen új pedagógiai felfogás kidolgozásának, alkalmazásának lehettünk tanúi óvodánkban. Az első időpont találkozásunk dátuma Sabine Wiegmann bajor lelkész nővel, akit az egyháza azért küldött Magyarországra, hogy evangélikus óvodánk munkáját segítse.

Elmondhatjuk, hogy az első orosházi látogatás óta folyamatosan kapcsolatot tartottunk vele. Kezdetben még nem is sejtettük, hogy milyen hatalmas változások, mennyi munka, mekkora átépítések várnak ránk. Meghatódva és néha hitetlenkedve fogadtuk azt a szeretettel teli törődést, amit ettől kezdve megéltünk.

A sok törődésre, anyagi támogatásra nem számítottunk, de amikor ajánlatot kaptunk arra, hogy a bajor óvodai program beépítésével modellóvoda legyünk Magyarországon, hálás szívvel fogadtuk el a lehetőséget. Óvodánk, nevelőmunkánk megújítását németországi tanulmányutak előzték meg.

A bajor tapasztalatok feldolgozása, az óvoda mindennapi munkájában történő alkalmazása pozitív változást hozott intézményünk életében. Lehetőséget és komoly

anyagi segítséget kaptunk, hogy az új programnak megfelelően felújítsuk az épületet, a csoportszobákat, a mosdókat.

A leginkább szembevető változást az udvar átalakítása hozta. A szegényes, ötletelen óvodaudvarunk Herbert Österreicher kertépítő mérnök irányításával teljesen megújult. Közép-Európában egyedülálló ötletek valósultak meg a szülők és a kollégáim segítségével. Minden átalakult, meg-

újult ebben a „gyermekkertben”, az óvodásaink nagy örömeire. A nevelőtestület és a szülők együtt dolgoztak azért, hogy minél szebbek, minél különlegesebbek legyenek a gyermekek játszóhelyei: a szánkódomb a kilátóval, a dzsungelfalu, a kavicságy, a kicsi húzós kocsik, a természetes anyagokkal való ismerkedés; mindezek lehetőségeket teremtettek arra, hogy a gyerekek önálló felfedezéseket tegyenek az őket körülvevő világban.

2000. április 24. – Óvodaszentelés. Csodálatosan szép ünnepi alkalom volt arra, hogy együtt örüljünk a támogatóinkkal, a gyülekezetünk vezetőivel, a szülőkkel, a gyerekekkel és az óvodánkban dolgozó felnőttekkel annak, hogy valami a kezünk munkájával létrejött. Az átalakult környezet, az egymás iránt érzett szeretet késztet bennünket arra, hogy újra és újra, naponként hálásan köszönjük meg teremtő Istenünknek az ajándékot, a lehetőséget, hogy a millennium évében ott lehettünk, ahol a jövő Magyarországnak magvetése zajlik. Hiszen mi – felnőttek és gyerekek – itt az óvodában naponta érezzük Isten szeretetét a csendes imádságokban, a felszabadult, vidám éneklésben, a gyerekek csillogó tekintetében.

Urunk ígéretében bízva hisszük, hogy az óvodai évek magvetése nem hiábavaló. Ezzel a hittel kívánunk áldást minden testvérünk életére, akik önzetlen szeretettel segítik a legkisebbek között végzett szolgálatot.

RÉVÉSNÉ TÓTH ERZSÉBET
óvodavezető

Orosházi Harangszó, 2000/2. szám

Ballagás után érettségi

Az Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnáziumban 1998-ban indult a hatévfolyamos gimnáziumi képzés, 2000-ben pedig a négyévfolyamost indítottuk el. Az első gimnáziumi osztályok tanulói idén, 2004 júniusában tettek sikeres érettségi vizsgát.

„A mi mostani kezdeti munkánk minőségétől függ intézetünk (és a magunk) jövője. Evangélikus vallású és magyar nemzeti világnézetünkön kialakult tradíciót kell megalapoznunk és fejlesztenünk itt bent, s az iskolánk kapuján kilépve, Orosháza minden kulturális tevékenységébe bekapcsolódva... [Az] Önök helyzete tagadhatatlanul nehezebb, mint azoké a szerencsésebb kartársaiké, akik megállapodott, patinás múltú iskolában kezdenek pályájukat. De ez nem azt jelenti, hogy kishitűen megtorpanjanak, kétségbeesnek, hanem hogy az előbb vázolt szép feladat az Önök tenni vágyó fiatal lelke, munkakedvelő akarateréje számára nemes indíték legyen, mely lankadatlanul sarkal, hajszol a kitűzött cél elérésére.”

Dr. Benkő István egykori, az 1948-ban – államai önkény által – megszüntetett Evangélikus Gimnázium igazgatójának szavai nekünk is szólhatnak. Velük ellentétben a mi iskolánknak van múltja. A mi múltunk az általuk megálmodott és megteremtett gimnázium, melynek egykori diákjai oly nagylelkűen támogatnak bennünket. Itt voltak a ballagáson, és egyikük az emlények és a felidézett emlékek hatására hozzánk íratva át unokáját a következő tanévre.

Az érettségit alapos, gondos felkészülés-felkészítés előzte meg. Június 15-én, illetve 17–18-án a diákokkal együtt az iskola tanterülete is vizsgázott. És a vizsga fényesen sikerült. Ahogy egyik tanárunk vélekedett: „...szép gyümölcs termett, s a szüret is gyönyörű lett”.

A 12/4 osztály 11 tanulója képességeihez méltón szerepelt a vizsgán. Bár eredményeik szerényebbek, örömeinkre szolgált, hogy komolyan vették a vizsgára való készülését, s kapott talentumaikat igyekeztek

hasznosítani. Bízunk abban, hogy az itt megszerzett ismeretanyag, lelki töltés olyan alap, melyet életük során használni és bővíteni fognak. Közülük kiemelkedő teljesítményéért Laszli Beáta dicséretben részesült.

A 12/6 osztályban olyan diákok tanulnak együtt, akik egyházi iskolánk első diákjai. 12 éve alkotnak közösséget, a vizsgabizottság nagy része 12 éve figyeli fejlődésüket, s ez tette különösen ünnepvé az első érettségit.

Az írásbeli és a szóbeli vizsgán meggyőződhetünk arról, hogy komoly, céltudatos felkészülés előzte meg az osztály kiemelkedő teljesítményét. Az érettségiátlag 4,5 lett.

Két kitűnő (Arany Mihály, Kenéz Anikó) és egy jeles (Bugyi Csilla) bizonyítvány mellett számos tantárgyi dicséret született: Bara Béla, Birkás Mónika, Bíró Attila, Bugyi Csilla, Hocz Kornélia, Kis-Horváth Orsolya, Kusnyarik Renáta, Nagy András, Tarr Ádám nyújtottak kiemelkedő teljesítményt. Az iskolát támogató Ravasz Antal Alapítvány 50 000 Ft ösztöndíjjal jutalmazta a 2004-ben legjobban érettségizőket. Négyen vehették át a díjat június 20-án a tanévzáró istentiszteleten, az evangélikus templomban: Arany Mihály, Bugyi Csilla, Kenéz Anikó és Laszli Beáta.

Mindkét vizsgabizottság elnöke elismerően szólt a szaktanárok vizsgáztatási stílusáról, felkészítőmunkájáról. Ők is kiválóan vizsgáztak. Mi lesz a jutalmuk? „Jól van, jó és hű szolgálom, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután...” [Mt 25,21] Ez a mondat az Úr szájából erőt adhat a továbbiakhoz, hi-

szen újabb osztályok állnak a megmérettetésre készülve.

Most 30 fiatal búcsúzott el az alma matertől. Reményeink szerint az iskolából kikerülve tiszta gondolkodású, szilárd erkölcsű felnőttekké válnak, akik tudnak választani jó és rossz között. Az egyházi iskola tanárainak és tanulóinak küldetése van. Azokat az értelmiségieket, akik magas szakmai színvonalon és a legnemesebb értelemben vett vallási és nemzeti hagyományok birtokában művelik majd hivatásukat, ezeknek az iskoláknak kell – köztük a mienknek is – kinevelni.

Gimnáziumunk 30 végzős diákja közül 23 adta be felvételi kérelmét egyetemre vagy főiskolára. A felvételi eredményekről július 20-a után kaptak értesítést. Bölcsészkarra nyert felvételt három tanuló, természettudományi karra pedig öt. Kettő jogásznak tanulhatnak, a teológiára pedig hárman nyertek felvételt: kettő a lelkészi pályára készülnek, egy tanuló pedig hittanár lesz. Gazdasági pályára négyen indulnak. Két diák pedagógusképző intézményben folytatja tanulmányait. Egy-egy diák készül határrendésznek, rendőrnek, politológusnak, szociális munkásnak és szociálpedagógusnak. Gratulálunk a szép eredményekhez!

„Megszülettünk, hogy hozzáadjunk valamit a világhoz.” Ez a Nagy László-idézet olvasható a 12/6 tablóján. Még nem tudni, mi lesz az a valami, amit hozzá tudnak adni, de hisszük, hogy Isten elkíséri őket az úton, és erőt ad nekik akarata szerint végigjárni azt. Valamennyien – akiknek részünk volt nevelésükben, tanításukban, formálásukban – tudjuk, hogy a ballagáson kapott „feladat” végrehajtásában is jeleskedni fognak.

„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethető el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” [Mt 5,14–16]

FEHÉR BORBÁLA

Orosházi Harangszó, 2004/4. szám

Főnyeremény: Márton lúdja

2006. november 11. újabb jeles dátum evangélikus iskolánk történetében. Ekkor került megrendezésre az első Márton-bál. Évek óta érlelődött a gondolat arról, hogy szülők, pedagógusok és az iskolát támogatni kívánó emberek a hétköznapiakon kívül is találkozzanak egymással. A szülői közösség kezdeményezésére ez végre megvalósult.

Szeretettel hívtunk és vártunk mindenkit, aki úgy érezte, hogy tud segíteni, hiszen a bál jótékonyági céllal került meghirdetésre. A bevételből a szociális hátrányokkal küzdő családok gyermekeinek kirándulásához, színház- és hangverseny-látogatásához kívántunk hozzájárulni.

Az iskola díszterme báli pompába öltözött, így fogadta a másfélszáz bálozót. A vendégeket Jantos Istvánné, az iskola igazgatója köszöntötte. A köszöntők sorában Ribár János esperes úr Dávid táncát idézte

fel, biblikus magyarázatát adva az öröm, jókedv, vidámság léleképítő erejének. Szólt arról a csodálatos egybeesésről is, miszerint Luther Márton ezen a napon kapta meg a

kereszttség szentségét, amiért a Márton nevet szánták neki a szülei.

„A bornak Szent Márton a bírása” – tartja a mondás, s ennek jegyében a pohár-

köszöntőt Németh Béla polgármester úr mondta el, majd Antali Zoltán táncpedagógus tanítványai (Fehér Olívia és Kovács Gergő) tánca nyitotta meg az első Mártonbált. A jó hangulatról, amely kora hajnalig kitarlott, Fehér Béla és zenekara gondoskodott.

A nagylelkű felajánlásoknak és segíteni akarásnak köszönhetjük, hogy az este során sok értékes tombolatárgyat tudtunk kisorsolni. Az eladott jegyekből befolyt összegből pedig megvalósulhat nemes célunk, azaz hogy a nehéz sorban élő gyerekek hátrányain enyhítsünk. Köszönjük az ajándékokat, Isten áldása legyen az ajándékozónak! Isten legyen mindenkiel, aki akár a legcsekélyebb módon is hozzájárult a bál sikeréhez!

FEHÉR BORBÁLA

Orosházi Harangszó, 2007/1. szám

Közösség – Közös ég

Pedagógus-csendesnapok Gyulán

Az Orosházi Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium pedagógusai, óvodapedagógusai az őszi szünidő napjaiban (október 24–25-én) pedagógus-csendesnapon vettek részt Gyulán.

A rendezvény szervezője és vezetője intézményünk lelkésze, Kopf András volt. Az alkalomnak a gyulai Göndöcs Benedek Katolikus Szakközépiskola Kollégiuma adott otthont.

„Közösség – Közös ég” – ezt a mottót választotta iskolalelkészünk a csendesnapok központi témájául. A közösségalkotás, közösséggé válás, a keresztyén pedagógusközösséghez, az Úr Jézus közösségéhez tartozás megéléséhez, örömeihez, nehézségeihez tartalmilag kapcsolódtak a megtartott előadások és áhítatok.

A rendezvény meghívott vendégei voltak: dr. Varga Gyöngyi evangélikus lelkész, az Evangélikus Hittudományi Egyetem docense és Ribár János esperesünk.

Az első napon Kopf András tartott nyitó áhítatot. A következő programponiban három csoportba osztotta a résztvevőket, és

egy interaktív játék során a csoportok néma színdarabban jelenítették meg a csendesnapokkal kapcsolatos várankozásaikat, elvárásaikat. Iskolalelkészünk előadást tartott még az úrvacsora szentségéről, mint a közösség fontos megteremtőjéről.

A délután folyamán rekreációs programra is sor került, a többség városnéző sétára indult. Gyula hangulatos belvárosa, kávézói és cukrászdái tették kellemsé a délutánt.

A nap hátralévő részében dr. Varga Gyöngyi előadását hallgathattuk meg, és Ribár János esperesünk tartott esti áhítatot.

Esti programként dr. Varga Gyöngyi vezetésével vidám táncbáz szórakoztatta a pedagógusokat, amelyen különböző népek folklórájával, táncagyományával ismerkedhettünk meg. A kevésbé fáradt és vállalkozó szellemű kollégák számára éjszakai fürdőzésre is volt lehetőség a Gyulai Várfürdőben.

A második napon dr. Varga Gyöngyi tartott reggeli áhítatot, majd „Közösség – Közös ég” címmel projektoros, szóelemző

előadást hallhattunk tőle. Vezetésével különböző közösségépítő játékokon vehettünk részt.

Méltó befejezésként dr. Varga Gyöngyi és Kopf András irányításával közös teremtésliturgiát élhettünk át.

A szeptember óta összevont szervezeti keretek között működő orosházi óvodánk és iskolánk pedagógusai számára kiváló alkalmat biztosított a két csendesnap az ismerkedésre, közösségépítésre, közösségformálásra, a közös szolgálatban, azonos célért tevékenykedő pedagógusok összehangolására. A gazdag lelki tartalommal megtöltött, színvonalas előadások és áhítatok az összes résztvevő lelki felüdülését szolgálták. Köszönjük a tartalmas, szép élményeket!

VAJER TÍMEA
óvodavezető

Orosházi Harangszó, 2008/4. szám

Testvériskolai kapcsolatunk első lépései

Evangélikus egyházunk kapcsolata a bajor gyülekezetekkel régi hagyományra tekint vissza. Iskolánk a közelmúlt eseményeinek köszönhetően csatlakozik a hagyományápolók sorába.

Az elmúlt tanévben vendégül látott öt fős tanári delegáció meghívására viszonztuk a látogatást Kahl am Mainba, hogy az ottani Paul Gerhard iskola vezetésével megállapodjunk a kapcsolatfelvétel, illetve kapcsolattartás lehetőségeiben.

Elmondhatjuk, hogy 2008. október 12–18. között felejthetetlen, élményekben gazdag egy hetet tölthettünk együtt barátságban, szeretetben a vendéglátókkal. A delegáció tagjai voltak: Jantos Istvánné igazgató, Kopf András iskolalelkész, valamint Görbicsné Sente Judit és Vignyikán Éva némettanárok.

A hivatalos tárgyalások mellett bepillantást nyertünk az iskola életébe, pedagógiai tapasztalatokat gyűjtöttünk, és megismertük a környéket, ahová majd diákjaink

Kahl am Main, evangélikus templom

is eljuthatnak a cserélátogatás alkalmával. A köztünk lévő (egyre szorosabbá váló) baráti kapcsolat testvéri szeretetté formálódott az egy hét alatt. A záró alkalom imakörré alakult, mely példázza a közös gondolkodást és egység tartozást. Az alábbiakban szeretnénk megosztani az utazás élményeit.

2008. október 12–18. között tehát emlékezetes hetet töltött el egy kis csapat Németországban.

Az iskola buszával egy nagyon szép és izgalmas utat tettünk meg. Az 1200 kilométert Kopf András vezette le, s az utat kisebb-nagyobb élmények tették érdekessé (például a be nem tervezett bécsi városnézés, mely Andreának, a GPS-navigátornak köszönhetően örökre igen kellemes élmény maradt).

A vendéglátó német tanárkollégák nagy szeretettel fogadtak bennünket.

Az első nap ismerkedéssel telt el, s rögtön az általános iskolások áhítatával kezdődött. Ezután az iskola tanáraival, majd pedig az épülettel ismerkedtünk meg. Ebéd után néhány tanuló megmutatta Kahl am Maint, s mesélte el történetét. Késő délután Hörsteinba, illetve Wasserlosba utaztunk vendéglátóinkkal. Kellemes sétát tettünk a hegyoldalon, ahol a naplementében gyönyörködhettünk.

Második nap délelőtt egy iskolai fogadáson találkoztunk hivatalosan a polgármester úrral, a külkapcsolatot tartó képviselővel, s a szülők képviselőjével. Igen hasznos egy órát töltöttünk együtt. Érdekelte őket városunk, iskolánk, egyházunk. Záporoztak a kérdések felénk, aminek nagyon örültünk. Délután Hanauba utaztunk, ahol találkozhattunk az egyház képviselőivel. A városi könyvtárban szívet melengető volt látni Károli Gáspár magyar nyelvű bibliáját, amit e városban nyomtattak ki. Következő utunk Ronneburgba vezetett, ahol is először találkoztunk a középkori német történelemmel. A vár épülete, szobái hasonlítottak a magyar várakéhoz.

A harmadik napon, szerdán két órát utaztunk célunkig, Eisenachig. A város festői környezetben helyezkedik el, tele régi építésű, favázas szerkezetű házzal. Gyalog mentünk fel Wartburg várba, mely mindnyájunk számára emlékezetes marad. Ebben a várban megtalálható az egész német történelem. Szívet melengető volt hallani idegen emberek szájából Szent Erzsébet történetét, aki egész életében a szegényeket segítette. Nagy hatással volt ránk a terem, amelyben évszázadokon keresztül a mesterdalnokok versenyeztek egymással. Nagy izgalommal léptünk be egy nagyon kicsi szobába, amely szinte el van dugva a várban. Ebben a köves, deszkával borított szobában fordította le Luther Márton a Bibliát gö-

rögről német nyelvre. Kerestük a legendás tintafoltot, de már nem látni.

A várat elhagyva a városban néztünk körül. Elsőként a Luther-házat kerestük fel, ahol gimnáziumi éveit töltötte. Mindig fel-emelő érzés híres ember személyes dolgait megnézni, megcsodálni, de ebben az esetben mindannyiunk számára különleges élményt jelentett.

Luther szobája Wartburg várban

Ezután látogattunk el Johann Sebastian Bach szülőházába, amely ma múzeumként működik. Igen kellemes érzés volt zenéjét korabeli hangszereken előadva hallgatni, pár percre megállni íróasztala előtt, ahonnan levelezését bonyolította le, csemlalóját nézni, amelynél komponált. Úgy gondolom, kirándulásunk egyik legszebb, legfel-emelőbb óráit Eisenachban éltük át.

A negyedik napon délelőtt különböző órákat látogattunk meg az iskolában, majd kipróbálva a német vonatot Frankfurt am Mainba utaztunk. Érdekes ellentét volt a felhőkarcolók és az óváros megtekintése.

**JANTOS ISTVÁNNÉ igazgató
és GÖRBICSNÉ SENTE JUDIT
idegen nyelvi mk.-vezető**

Orosházi Harangszó, 2008/4. szám

Székács József-emléknap

Az idei tanévben került először megrendezésre iskolánkban a Székács József-emléknap. Ennek kettős oka van: most ünnepeljük városunk jeles emberének 200. születési évfordulóját, illetve iskolánk tervei között szerepel nevének felvétele is.

Az emléknapot – mely során próbáltunk megismerni Székács életével és munkásságával – közös templomi áhítattal kezdtük, Kopf András iskolalelkész vezetésével. Ezután visszatérve az iskolába két előadást hallgathattunk meg. Koszorús Oszkár Székács orosházi kötődéséről, gyermekkorának életkörülményeiről beszélt. Zászkaliczky Péter pedig bemutatta Székács életútjának üzenetét, egészen a haláláig.

Az előadások után az iskolában különböző állomásokon ismerkedhetek tovább a gyermekek az életúttal. Megtekinthették a legjobb prezentációkat, amelyek Székács életének legfontosabb fordulópontjait mutatták be. Ezeket a gimnáziumi osztályok tanulói készítették. Az aulában szintén az életúttal foglalkozó tablókat láthattak, melyek a felsős osztályok munkái voltak. Két helyen is érdekességekkel várták a diákokat. Deák László, gyülekezetünk lelkésze családfáját ismertette, amelyet Székács József ismertett. A másik érdekesség a Zászkaliczky Péter által bemutatott Deák téri emlékek gyűjteménye volt. A négy állomás megtekintése közben Székács

életével kapcsolatos totót és keresztretjevényt tölthettek ki a tanulók.

E nap a díszteremben zárult, ahol az életúttal kapcsolatos műsort láthattuk, illetve zárásként a Székács József által írt gyülekezeti énekeinket énekeltük el.

Összességében az emléknap jól szolgálta azt, hogy megalapozzuk tudásunkat iskolánk leendő névadójáról. Több szempontból is megismerhettük őt, munkásságát, életét, mely példa lehet minden evangélikus iskolában tanuló diák számára.

HAJDU ATTILA

Orosházi Harangszó, 2009/4. szám

Névadás vagy keresztelő?

Intézményünk 2009. október 31-én ünnepelte nevének felvételét. Névadás vagy keresztelő volt-e ez az alkalom? Feltétlenül az utóbbi kifejezés illik ahhoz az ünnephez, melyet intézményünk gyermek- és felnőtt közösségével, a szülőkkel és meghívott vendégeinkkel átélhettünk, hiszen Isten megszentelő jelenléte végigkísérte az ünnepi programot.

Országos eseményként is elismert, jeles ünnepséggé magasztosult iskolánk „keresztelője”, mely – Székács József születése 200. évfordulója tiszteletére –, a Székács Emlékévként számon tartott ünnepi sorozat lezárása volt. Nevezetes ünnep számunkra ez, hiszen az ország egyetlen, Székács Józsefről elnevezett oktatási intézménye az orosházi evangélikus óvoda és iskola. Büszkén és Isten iránti hálával viseljük ezt a nevet.

Ünnepi istentisztelettel kezdődött a nap programja a zsúfolásig megtelt evangélikus templomunkban. Olyan sokan voltunk, hogy tanulóink egy része már a karzatokra szorult. Kimondhatatlan öröm, hogy ilyen ünnepeken lassan kicsinek bizonyul a hatalmas templomtér. Gáncs Péter püspök úr ígéhirdetése a hallgatóság „apraját és nagyját” egyaránt megérintette. Arról beszélt, hogy milyen felemelő érzés és elkötelezettség, ha Istenről nevet kap egy intézmény. Olyan valakinek a nevét, akinek hit-

vallását is örökölhetjük: „Igazságot szólni szeretetben.”

Az ünnepi istentisztelet az intézmény megáldásával folytatódott. Elhangzott az őszi Confirma is a jelenlévő evangélikus lelkészek szolgálatával. Az óvodások és az is-

kola tanulói rövid műsorral színesítették az alkalmat. Az ünnepi istentisztelet közgyűléssel ért véget, melyet Jantos István egyházközségi felügyelő vezetett. A jegyzőkönyvben rögzítették az utókor számára a

gyülekezet oktatási intézményének névfelvételét.

Az istentisztelet zárásaként emléktáblavatására került sor templomunk déli homlokzatán. Ennek szolgálatát Gáncs Péter püspök úr végezte. A közös ünneplés az iskolában folytatódott, ahol terített asztal várta a meghívott vendégeket.

Szép volt ez a nap és elmondhatjuk, hogy méltó is Székács püspök emlékéhez, akinek neve és személye mostantól elválaszthatatlan orosházi evangélikus oktatási intézményünkétől.

Összegzésként közzé tesszük Jantos Istvánné ünnepi gondolatait, melyek a névfelvétel alkalmával hangzottak el:

Oktatási intézményünk újabb emlékezetes iskolatörténeti eseményének örvendezhetünk ezen ünnepélyes alkalommal. Egyházi óvodánk, iskolánk alapítása óta sok-sok nevezetes mérföldkő jelezte az idő múlását, az intézmény fejlődését, erősödését. Ez a mostani esemény a születés óta eltelt időszak méltó megkoronázása. Nemcsak egyszerű névadásról van szó, hanem hálaadásról is Istennek azért a drága ajándékért, amelyet oktatási intézményünkkel adott egyházunknak, városunknak és gyülekezetünknek. A hálaadás mellett még áldásról, megszentelődésről is szól ez az alkalom.

lom. Úgy, ahogyan azt egy család gyermekének keresztelőjén átélhetjük. A keresztelő ünnepi alkalmán Isten oltalmába ajánljuk a gyermeket. Legyen ez így intézményünk esetében is! Isten oltalmazó szeretete őrizze az új nevet viselő intézmény további működését. E naptól kezdve most már nemcsak hivatalosan, hanem Isten megszentelő jóváhagyásával is megpecsételve nevezhetjük intézményünket Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumnak.

Székács József nevét vettük fel születésének 200. évfordulója alkalmából. Miért éppen a mi intézményünk részesült ebben a megtiszteltetésben? Egyszerű a magyarázat. Székács József püspök úr, Orosháza jeles szülőtte és büszkesége, aki példaként állhat bármely oktatási intézmény gyermek- és felnőtt közössége előtt. Így áll előttünk is az a lelkes és tudós, akinek életútja, életvitele, lelki nagysága, bölcsessége az utókor számára is követendő példát adott.

A mai naptól nemcsak nevét kapja Szé-

kács Józseftől intézményünk, hanem hitvallását, életprogramját is, melyet jelmondatunkként kívánunk őrizni. Ez számunkra azt jelenti, hogy intézményünk feladata, pedagógiai programja és célkitűzése is lesz ezután „igazságot szólani szeretetben”. Isten segítse közösségünket a megvalósításban!

JANTOS ISTVÁNNÉ
igazgató

Orosházi Harangszó, 2009/4. szám

72 óra kompromisszum nélkül

Három nap a tettek mezején!

Fiatalokat megmozgató, egész Magyarország területét lefedő szociális akció ez, amely felekezeten átívelve meghívja Magyarországot fiatalosságát, hogy tegyünk együtt másokért!

Országszerte fiatalok kisebb-nagyobb csoportjai három napon, azaz 72 órán keresztül teljesítenek közhasznú feladatokat, mint például szociális intézmények, játszótérek felújítása, erdőtakarítás, ételosztás

hajléktalanoknak, kulturális műsorok szervezése különböző közösségeknek (fogynépekkel élők, idősek stb.)

A „72 óra kompromisszum nélkül” elsődleges célja, hogy a fiatalok közhasznú tevékenységének széles körű nyilvánosságot biztosítson, láthatóvá tegye az ifjúsági közösségekben folyó önkéntes munkát, növelje annak elismertségét és rámutasson, mire képesek a fiatalok, ha összefognak.

Célja továbbá, hogy a fiatalok számára lehetőséget kínáljon arra, hogy a hitükből fakadó szolgálatukat életszerű módon, országos és ökumenikus dimenzióban végezhessék.

Esorokat iskolánknak, az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumnak is eljuttatott felhívásban olvastuk. Éreztük, hogy sok lehetőség rejlik számunkra ezekben a projekteken, hiszen korosztályokat tekintve igen széles a merítésünk. Az iskolavezetéssel történő egyeztetések után megszerveztük az óvodásainkat és diákjainkat érintő projekteket. Az osztályfőnökök segítségével jut-

tattuk el felhívásunkat az egyes osztályokhoz, amelyek – természetesen teljesen önkéntes alapon – csatlakozhattak. Remek lehetőséget nyújt számunkra, hogy intézményünk tanulói együtt, közösen dolgozhassanak egy előre kitűzött célért, önkéntes alapon. Célunk volt az egység, az együtt munkálkodás, az együtt gondolkodás megismertetése diákjainkkal, ezen keresztül tanításuk, nevelésük.

Így óvodásaink 20 fős létszámmal az Ezüstfenyő idősek otthonába látogattak a *Lélek gyümölcsei* című színvonalas és tartalmas előadásukkal, ahol könnyeket csaltak

az idős otthonlakók szemébe. Alsósaink – mintegy 50 fő – a helyi kutyamenhelyet látogatták meg, ahol lehetőségük nyílt közelebbről megismerkedni az állatokkal, megtanulni az állatok és a teremtett világ iránti felelősségvállalást.

Felső osztályos diákjaink – szintén 50 fős létszámmal – az iskola udvarát, illetve környékét, az utcafrontot tették rendbe, így tél közeledtével: lombseprés, szemétszedés, gallyak összegyűjtése, gyomlálás, gereblyezés, sepregetés. Itt elsődleges célunk az ökológiai projekt megvalósítása volt, és környezetünk védelmének szem előtt tartása.

Gimnazista diákjaink, akik az esős, ködös idő ellenére teljes létszámmal (51-en) megjelentek, az orosházi temetőben a hősi halott magyar, szovjet, román katonák sírkertjét takarították ki. Gyomláltak, fűvet nyírtak, lombseprűzték, nemzeti színű szalagokat cseréltek, takarítottak. A 8. osztályos tanulók Szitó Tímea vezetésével szintén ezt a projektet valósították meg, csak a gyopárhalmi temetőben. Biztos vagyok benne, hogy a résztvevő diákok minden-szentek idején, ha kilátogattak a temetőbe, megálltak egy méceszt meggyújtani a 130 hősi halott magyar katona valamelyikének síremlékénél.

A visszhang a pedagógusok és a szülők részéről egyértelműen pozitív. Örülnek az ilyen kezdeményezéseknek, mondván: ahol a gyerekek maguk takarították az udvart, illetve a környezetet, ott a következő héten biztos nem fogják eldobni a szemetet.

Összességében nagyon sikeresnek, tanító és nevelő munkának látom az általunk szervezett projekteket. A másik ember iránti felelősségünk, értékeink ápolása és a ránk bízott világ védelme nemcsak a 72 óra célkitűzései, hanem keresztyén értékrendszerünk alappillérei is.

Bár a *72 óra kompromisszum nélkül* csak két évente kerül majd megrendezésre, abban már megállapodtunk, hogy Orosházán jövőre megtartjuk majd a mi saját 72 óránkat is!

RIBÁRSZKI ÁKOS
iskolalelkész

Orosházi Harangszó, 2009/4. szám

EGOT Orosházán, a reformáció és a tolerancia évében

... *viseljétek el egymást szeretettel.*” [Ef 4,2b]

Szerintem is nagyon fontos, hogy a gyerekek lássák, hogy mi is az evangélikusság, hol élnek még evangélikusok. Köszönjük rengeteg munkátokat és sok mosolyotokat. Olyan jó volt élvezni a kötetlen, természetes, szeretettel teli légkört, amely iskolákat mindig is jellemezte! – Ezekkel a szavakkal köszönte meg az egyik gimnázium igazgatója a szeptemberi, Orosházán eltöltött hétvégét, melyen 160 diák és 40 kísérő nevelő, lelkész vett részt.

Az Evangélikus Gimnáziumok Országos Találkozójának 2013. szeptember 27–29. közötti megrendezésére a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium közössége kapott felkérést. Az ország 15 középiskolájából érkeztek vendégek a 16.-ba, a Székácsba. Az iskolák delegációit az intézményvezetők és az iskolalelkészek kísérték el. Iskolánként a diákok úgy kerültek kiválasztásra, hogy az alkotócsoportok munkájához hozzá tudják adni tehetségüket, illetve jutalomként éljék meg, hogy részt vehetnek egy jó hangulatú alkotóközösségben.

A találkozó pénteken délután kezdődött az iskola dísztermében Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnökpüspökének áhítatával. Radosné Lengyel Anna felügyelőasszony és dr. Dancs József polgármester úr köszöntője után szabadidős programokon vettek részt a diákok: ismerkedés Orosháza és környéke kincseivel – erre invitált a meghívó. Hat helyszín szerepelt a kínálatban: a kardoskúti Fehér-tó, a csorvási Eszter-tanya, a történelmi Gellértegyháza, Orosháza belvárosa, a Guardian Orosháza Kft. és Gyopároson az élmenyifürdő. Este a kiskőrösi Gospel Sasok műsora következett. A nap Lázár Zsolt eszterházi áhítatával ért véget.

A szombat az alkotás jegyében telt: a diákok érdeklődésüknek megfelelő csoportokhoz csatlakozhattak, hogy egésznapos munkájuk eredményét az esti gálán bemutassák. Íme, a kínálat, a választható foglal-

kozások listája, és akiket felkértünk arra, hogy tanítsák a fiatalokat:

- festészet: Pribék Endre művésztanár;
- textilfestészet: Celuskáné Csepregi Alícia és Kaczkó Rita az iskola nevelői;
- énekkar: Kőszegi Németh József, a Liszt Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója és Domjáné Szólik Anikó énektanár;
- kamarazene: Lestyán Mihályné, a Liszt Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola nyugalmazott igazgatóhelyettese;
- néptánc: Ravaszné Horváth Mariann tanítónő és Arany István néptáncos;
- keresztyén könnyűzene: Credo;
- költészet: Varga Zoltán költő;
- múzeumpedagógia: Rózsa Zoltán múzeumi igazgató;
- újságírás: Melich Krisztina újságíró, felelősszerkesztő-helyettes (OrosCafé);
- fotó: Botta Dénes fotós;
- pszichodráma: Pesics Zsuzsanna klinikai szakpszichológus, az intézmény alkalmazásában.

Délután a Szélrózsa Band koncertje már a következő évi Szélrózsa találkozóra is invitálta a résztvevőket.

A találkozó fénypontja a szombat esti gála volt. A díszterem alkalmi színházzá alakult, a csoportok alkotásaikkal, produkcióikkal mutatkoztak be. Nagyszerű munkát végeztek. Az est hangulatát, a felemelő érzést, melyet a jelenlévők átéltek idézi meg az a levél, melyet az egyik Credo-tag írt: „A mai napon, de különösen az esti gálán, érezhető volt a Szentlélek jelenléte. Rég láttam ilyen sok tehetséges, elhívott fiatal mosolyogva szolgálni, énekelni. Szuper volt a szervezés, minden a helyén volt, mindennek megvolt a felelőse, kiváló konyha – legalábbis amit én érzékeltem. Hatalmas dolog, hogy ebbe a csapatmunkába bekapcsolódott a város világi oldala is: a múzeum, az orosházi média stb. Azt hiszem, ez az igazi misszió. Aki ott volt, bárhonnán érkezett, valóban élő közösséget láthatott, és érezhette a Szentlélek jelenlétét. Ha valami, akkor ez építi a gyülekezetet. Háls vagyok

Istennek ezért a csapatért, és hogy mi elváltuk a szolgálatot. Biztos vagyok benne, hogy mi is legalább annyit kaptunk a mai napon, mint amennyit adtunk. Mert »... *aki mást felüdült, maga is felüdült.*» [Péld 11,25b] Jó volt látni, hogy vannak még tehetséges fiatalok, akiket érdekelnek az igazi értékek. Vannak még fiatalok, akik mosolyogva és jó kedvvel tudnak lelkesedni művészetért, zenéért. Vannak még fiatalok, akik Orosházán is felállva és tapsolva énekelnek az Úrnak örömmel és jókedvvel!”

Az estünk áhítattal zárult, melyen Balog Eszter, az intézmény lelkésze szolgált:

„*Ti vagytok a föld sója.*” [Mt 5,13a]

Ti, akik itt vagytok az EGOT-on. Ti, akik kézműveskedtek, fotóztok, zenéltok és énekeltek, riportokat, iskolai újságot, évkönyvet készítettetek, néptáncoltok, zenéltok, akvarellt festetek. Ti, akik verseket írtok, pszichodramáztok. Ti, akik segítők vagytok. Ti, akik fiatalokat készítettetek fel az útra és elkísértétek őket ide. Ti, akik kedvesen mosolyogtok most. Ti, akik hétfőtől péntekig osztályközösségben vagytok – ha jó a kedvetek, ha rossz. Ti, akik szöcskét fotóztok a Fehér-tó partján vagy biciklis kislányt Orosháza főterén. Ti, akik jól érzitek magatokat az evangélikus gimnáziumban, szorgalmasan tanultok, jó és tartós barátságokat alakítottok ki... s most azt kérdezhetitek: de hogyan? Hogyan is lehetek a föld sója?

Úgy, hogy hisztek Istenben, bár természetesen nem látjátok magatokat előtt. Sok fiatal számára ez nagy nehézséget jelent.

Úgy, hogy hiszitek: imádságotok nem céltalan mormogás, hanem Isten megszólítása, vele való párbeszéd, mely azt is jelenti, hogy hiszitek: Isten meghallgatja az imáitokat és válaszol is rá – idővel. Mert ő igenis gondot visel rátok.

Úgy, hogy hiszitek: életeteknek értelmes célja van. Tudom, többségetek készül az érettségire, és összességében mind készültök megtalálni a helyeteket a nagybetűs Életben a tervezett továbbtanulással.

Úgy, hogy megéletek, hogy Isten Jézus

☞ Krisztusban megbocsát nektek, irgalmas hozzátok. Ezáltal ti is irgalmassá és megbocsátóvá váltok társaitokkal szemben.

És ha megkérdeznék benneteket, hogy mi a véleményetek fontos dolgokban (pl. amelyek az iskolát, a gyülekezetet, az egyházat vagy akár a társadalmunkat érintik), akkor keresztyén hitetek alapján feleltek. És ha olyat tapasztaltok a környezetetekben, ami a szeretet elleni véték, ami Jézus tanításával ütközik, akkor annak hangot adtok és elutasítjátok azt. Jézus felétek való bizalma és szeretete az, hogy benneteket a föld sójának nevez. Életetek mindennapjaiban keresztül ízesítitek családokat, osztályokat, iskolákat közösséget, ha a tőle kapott megbízásokat megértitek és örömmel elfogadjátok, felvállaljátok. Ámen!”

Az istentisztelet után Orosháza főterén a résztvevők lufikat eregettek – előtte szabad volt valamit kívánni. Így vettek egymástól búcsút a következő EGOT-ig, ami két év múlva rendeznek majd meg.

Szeptember végén nagyon jó volt a Székács Evangélikus Iskola diákjának és tanárának lenni! Minden rendező tudta és tette a dolgát. Jó házigazdaként, mosolyogva állt mindenki a maga posztján, és adott egy darabka szeretetet az EGOT minden résztvevőjének.

Köszönjük a küldötteknek, hogy eljöttek és jó szívvel fogadták, amit adni tudtunk nekik. Köszönjük az alkalmat, mely lehetővé tette, hogy megismerjenek minket! Felemelő pillanatokat élhettünk meg együtt.

Ezek az élmények minden bizonnyal még nagyon sokáig velünk fognak maradni, és segítenek az iskola nevelői és tanulói közösségeinek megélni a találkozó nyitó énekének sorait:

*Tégy eggyé, Urunk! Tégy eggyé, Urunk!
Hogy meglássa a világ, hogy eljöttél.
Tégy eggyé, Urunk!
Ó, mily szép, mily gyönyörűséges
A testvérekkel egységben lenni.
Az Úr áldása bőven árad ránk,
Mint túlsorduló olaj.*

FEHÉR BORBÁLA
igazgató

Orosházi Harangszó, 2013/3. szám

Jubileumi beszámoló óvodánkból

2015. szeptember 26-án jubileumi hálaadó istentiszteletre gyűltünk össze templomunkban, hogy vendégeinkkel ünnepeljük óvodánk fennállásának 20. évfordulóját, és együtt adjunk hálát gondviselő Istenünknek az eltelt 20 esztendőért.

Óvodánkban 1991 szeptemberétől felmenő rendszerben indultak egyházi csoportok. 1994. április 26-án, a városalapítás 250. évfordulóján dr. Harmati Béla, a Déli Evangélikus Egyházkerület akkori püspöke szentelte óvodánkat egyházi intézménnyé. A tényleges átvételre 1995. szeptember 1-jével kerülhetett sor. Működését Evangélikus Hajnal Óvoda néven kezdte meg.

2008 óta a helyi evangélikus iskolával együtt többcélú, összevont intézményként szolgáljuk a keresztyén nevelés- és oktatásügyet városunkban, Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium néven. Így érkezünk el Isten kegyelméből fennállásunk 20. évfordulójához.

Ünnepi istentiszteletünkön Gáncs Péter, evangélikus egyházunk elnök-püspöke, egyben egyházkerületünk és oktatásért felelős püspökünk hirdette Isten ígését. A vendégek körében üdvözölhettük egyházkerületünk felügyelőasszonyát, városunk polgármesterét, a római katolikus plébános urat, a református lelkipásztort, városunk óvodáinak vezetőit, az egyéb intézmények képviselőit, megjelent vendégeket, más evangélikus óvodákból érkezett kolléganőket, egyházközségünk és intézmé-

nyünk vezetőit, a gyülekezet tagjait, a nyugdíjas kollégákat, a korábban nálunk szolgáló lelkészeket, óvodásainkat és szüleit. Szeretettel üdvözöltük nyugalmazott alapító óvodavezetőnket, Révész Józsefnét is.

Nagycsoportosaink aranyos köszöntőműsorral kedveskedtek a vendégeknek, óvodapedagógusaink pedig közös énekes szolgálattal tették ünnepélyesebbé a jubileumi hálaadást.

Istentiszteletünket követően lehetőség nyílt a vendégek megszólalására. Rövid köszöntést mondott igazgatólelkészünk, intézményünk vezetője, gyülekezetünk felügyelője, városunk polgármestere, egyházkerületünk felügyelőasszonya és alapító óvodavezetőnk. Köszöntőlevélben küldte el jókívánásait Györi Gábor esperes úr, óvodánk alapító lelkésze, Varga Márta osztályvezető asszony, az MEE Országos Iroda Nevelési és Oktatási Osztályának vezetője, dr. Harmati Béla nyugalmazott esperes úr.

Istentől áldott, méltó és szép ünnepként éltük meg jubileumi hálaadó istentiszteletünket, ezúton is köszönjük mindazok részvételét, akikkel együtt ünnepelhettünk.

Az alábbiakban az istentiszteleten elhangzott óvodavezetői köszöntő olvasható.

Kedves Vendégek, Ünneplő Gyülekezet!

Jubileumi hálaadásra gyűltünk ma össze, evangélikus egyházi óvodánk fennállásának 20. évfordulóját ünnepeljük együtt.

Köszönjük Önöknek, hogy jelenlétükkel megtisztelik ezt az alkalmat, és ezáltal örömmünkben Önökkel osztozhatunk.

„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr...” – Ezt az ígét választottuk Mózes 5. könyvéből, jubileumi évünk és a mai nap mottójaként. Hiszen a jubileum arra kötelez minket, hogy visszaemlékezzünk, rendezgessük emlékeinket és közben számba vegyük az eltelt 20 esztendő tapasztalatait. Azokat a megteremtett értékeket, hagyományokat, melyek megformálták óvodánk arculatát, és azokat az embereket, akik munkájukkal, szolgálataikkal valamennyien hozzájárultak az óvoda jelenben képviselt értékeinek megalapozásához.

Az óvoda alapítása Révész Józsefné óvodavezetőnk és Györi Gábor esperes úr, akkori orosházi lelkészünk nevéhez fűződik.

Óvodánkért oly sokat fáradó, szolgálatát élő hittel és teljes odaadással végző alapító óvodavezetőnk értékes örökséget hagyott ránk, egy jól működő, keresztyén szellemiségű óvodát, melyet igyekszünk méltó módon, a megkezdett úton haladva továbbörökíteni.

Alapító lelkészünk már messze él az óvodától és a várostól, de az általa kijelölt irány meghatározta a későbbi fejlődés útját, példaértékű pedagógiájának nyomait mai napig viseli nevelőmunkánk.

20 év hosszú idő. Ezalatt óvodánk jelentősen átalakult, megújult, küllemében is ☞

egészen más arculatot öltött ahhoz képest, ahogyan 1995 szeptemberében Evangélikus Hajnal Óvoda néven megnyitotta kapuit a kisgyermekek előtt.

És bár még köszönhetek hálás szívvel és szeretettel az itt dolgozók között alapító tagokat, az eltelt évek alatt több kedves óvónénitől, dajka nénitől búcsúztunk el és fogadtunk magunk közé új kolléganőket.

Az évek során gyülekezetünk lelkeszei is váltották egymást; ki hosszabb, ki rövidebb ideig kötődött óvodánkhoz.

Változtak a körülmények, a külsőségek és az óvodához kötődő emberek, de a mi Urunk mindvégig örök, hűséges patrónusként, gondviselő szeretetével ölelte át és tartotta meg óvodánkat, vezette, támogatta szolgálatunkat.

„Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” – mondja az Úr Máté evangéliumában. Ezt a kegyelmet éljük meg nap mint nap és ebben az ígértben bízunk óvodai közösségünkben, a kisgyermek között végzett szolgálatunk során.

Isten hűsége örök, és az idő múlásával nem változik evangélikus egyházi óvodánk küldetése sem. De azok az egyetemes keresztyén értékek sem, amelyek nevelőmunkánk céljait és feladatait meghatározzák.

Evangélikus egyházi óvodánk mindig is az a hely volt és maradt, ahol gyermekeink találkozhatnak az élő Istennel. A mi legfontosabb feladatunk pedig az, hogy elindítsuk őket a hozzá vezető úton.

Nevelőmunkánk legnemesebb, missziós célja, hogy gyermekeink lelki nevelésére gondosan odafigyelve elveszük kicsi szívükben a hit apró magját, és olyan értékeket közvetítsünk számukra, amelyekbe későbbi életük során is kapaszkodhatnak.

Változó világunkat, a hazánkban és Európában zajló eseményeket szemlélve talán minden eddiginél nagyobb szüksége van a gyermekeknek ezekre az értékekre, a keresztyén emberségre és arra a hitre, amellyel felnőve majd egy keresztyén országot, keresztyén Európát tudnak építeni, erősíteni.

Különleges felelősséget ró ránk az a tu-

dat, hogy jubileumi évet ünneplünk: hálát ébreszt bennünk az alapítók, az elődök iránt, és hálát, elkötelezettséget Isten iránt. Méltónak kell lennünk az elődök szolgálatahoz és méltóvá kell válnunk Isten megelőlegezett bizalmára, a szolgálatunkra való elhívására.

E megélt 20. mérföldkőnél előretételepedve pedig további elköteleződést kell vállalnunk Isten felé, és feltétel nélküli felelősséget a jövő nemzedéke felé. Hiszen olyan nemzedéket kell nevelnünk, amely szilárd hittel Isten népe maradhat, az ő kegyelmét és áldásait élvezve.

Ennek a nemes feladatnak az ellátásához kérjük az Urísten kegyelmét, segítségét és gazdag áldását óvodánk további működésére, az itt dolgozókra, gyermekeinkre és családjaikra.

VAJER TÍMEA
óvodavezető

Orosházi Harangszó, 2014/1. szám

Országos szakmai nap óvodánkban

A Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodájának Nevelési és Oktatási Osztálya minden évben, március elején támogat és koordinál egy továbbképzés jellegű országos óvodai szakmai napot.

A korábbi években Budapesten, az Országos Iroda székhelyén került sor erre a rendezvényre, néhány éve azonban kihelyezett helyszínen, az ország valamely evangélikus óvodájában találkoznak az evangélikus óvónők.

Ebben az évben, március 4-én óvodánk adott otthont a rendezvénynek, amelyen 140 résztvevő volt jelen. A szakmai napon az *Egyházi ünnepeink és az ünnepkörök jelentősége óvodáinkban* című témával foglalkoztak az óvodapedagógusok.

A program az óvodában indult, reggel oda érkeztek az óvónők Győrtől Nyíregyházáig, az ország minden tájáról. Ott került sor a regisztrációra, s a kolléganőknek lehetőségük adódott a kötetlen beszélgetésre, nézelődésre, az óvodával való ismerkedésre.

A szakmai program 10 órától vette kez-

detét az iskola dísztermében. A köszöntő szavak után iskolalelkészünk nagyon kedves áhítattal vezette be a programot.

Óvodásaink műsorral kedveskedtek a vendégeknek. Néptánckörük szép táncscsoporttal mutatkozott be, majd a vendégek egy-egy morzsát, egy-egy kis szösszenetet láthattak a nap témáját adó három nagy ünnepünk népszokásaiból.

A három evangélikus egyházkerület óvodái kerületenként együttműködve közös prezentációt készítettek a témában. Déli kerületünk az advent/karácsony, a nyugati kerület a húsvét, az északi kerület pedig a mennybemenetel/pünkösd ünnepekre vonatkozóan mutatta be, hogy az adott kerület óvodái hogyan, milyen szokásokkal, sajátos hagyományokkal készülnek és emlékeznek egy-egy ünnepre. Mi az, amit az ünnep kapcsán hangsúlyosnak tartanak, ki-domborítanak a nevelőmunka során.

A nap fontos programpontja volt a délutáni időszakban dr. Szabó Lajosnak, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rek-

torának előadása. *Egyházi ünnepeink és az ünnepkörök jelentősége a család és a kisgyermek életében* témában hallhattunk értékes gondolatokat tőle.

Gyülekezetünk Vivit kórusának igényes, színvonalas szolgálata méltó módon zárta a rendezvényt. Ők egyházi ünnepekhez kapcsolódó énekeket szólaltattak meg.

Délután 4 órakor igazgatólelkészünk áldásának úttravaló üzenetével bocsátottuk el a vendégeket.

Találkozónk értékes lelki és szakmai tartalmakat közvetített, szép élményekben, használható tapasztalatokban gazdag alkalom volt.

Országos rendezvények alkalmával mindig öröm a találkozás a messziről érkezett és régen látott kedves kolléganőkkel. Hálásak vagyunk a találkozás öröméért a közösség ajándékáért.

VAJER TÍMEA
óvodavezető

Orosházi Harangszó, 2014/1. szám